

ΒΕΔΥ

g. Kazarov
Iranische Religio
Pauky-Wissowa
Real-encyclopaedie
Bd. VI A 31
6. x. h. v. t. u. l. o. u. e.
4

Εκτός τούτου πρέπει να προσέξω τις, ότι τα ὀνόματα

ὄλων τῶν θεῶν τῆς Θράκης δὲν ἐλησιονήθησαν, ἀριθμὸς αὐ-
τῶν μᾶς διεσώθη ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.

Μηθυζεύς βλ. αὐτ. XY 118

Δηλόπητες βλ. αὐτ. IY 2459 Arch. Rely xi 409-Lippold.
Festschrift Poland 277-Petcher BIAS IV 181.

Μανίμαχος αὐτ. XIY, 1145. Τὸ ἄνι ἴσως παραβάλλεται μὲ τὸ κελτικόν
manhus -Πρβλ. Soth: Mem. de l' Acad. d. Insce. XLIII 28

Δαβατόπειος αὐτ. παράτ. III 267

Δαρζάλας αὐτ. XY 237

Ίαμβαδούλη αὐτ. IX 633 Mabeoscu

ἐπιγραφή IV 2

Ἀσδούλης

Σουρεγέσης βλ. αὐτ. τὰ ἀνάλογα ἄρθρα

Τιλοάσης

Ταρποζίε(ις)

Πυρμηρούλας

Ιθhi osla

Ζπ..ήπλα

Hyndeyt(us?) βλ. αὐτ. XVI 1079

Ἐξ αὐτῶν τὸ Ταρποζίε(ις), Ιθhi osla, Πυρμηρούλας, Ζπ..ήπλα, φαίνονται ὡς
παρώνυμα τοῦ Ἡρωος, καὶ μᾶς ἐπιτρέπουσιν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι αὐταιῆσαν ἀρχι-
κῆστοπικαὶ χρόνιοι θεοότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεχωρεύθησαν μὲ τὸν Ἡ-
ρώα.

Βερίσαν
το τοῖς

Ἐπιγραφή
Διὰ τοὺς θεοὺς

βλέπε ταῖς διαίτερα ἄρθρα

Ζάλρωις

Ζβελσούρδος

Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεός

Βέδου τῆς πηγῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Petcher "glotta"
XVI 280- Lehmann-Haupt, Klio XXXI 401,

τὸν ὁποῖον παρέλαβον καὶ οἱ Μακεδόνες, πρβλ. Zitzian, Symbol
Ostiens VIII 40-Mainzky: Troy and Paeonia 93

ἡ Ἐρώα λατρεύεται ὡς ἐπῆκοος μόνον εἰς τὴν Κοισίαν

π. 7

τό ἐπίθετον λέγας ἢ μέγιστος (βλ.τ. ΧΨ/σ. ΣΗΙ) φέρουν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ ἴσοις ἀν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες Δαρζάλας, Πυρητρούλας, Ἑρως,

αὐλαρχινός Ἡρακλῆς, Σοφάκιος, Κυβέλη, Χάραπις Δολίχενος καὶ οἱ Καβαῖται

σ. 642II Ἔχει ὅποτε ἢ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ Ἴσοκίτης ὅστις παραοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτήρα, βλ. Bd IX σ. 2145 Cook: Ζανὸς II 1115.

σ. 88 ἠσιακὰ ὁ θρακικὸς λαός, ὁ ὁκεῖνος κατὰ τὸν ἠρότερον Κ6, ἦν ἄνευ περισσοτέρου ἄλλου εἰνός τὸν πόλειον καὶ τὸ κυνήγιον ἀεὶ ἐλάτρευε ἵνα θεὸν τοῦ κελείου, τοῦ ὀνοίου διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶναι ἠγνωστόν. Πιθανόν εἰς ἐκείστην εὐλήν νά ἔφερε διάφορον ὄνομα κατὰ τὴν προέλευσιν (Κελεῖον) ὠνομάζετο Κανθῶν βλ. Bd X σ. 1859 - *Reallexikon d. Vorgesch.* XIII 281. Πιθανόν ὁ

ἀριστοτέλης νά ἦτο ὁ ἀρχαῖος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν ἠτινῶν, Ἡροδ. IX 119, εἰς τὸν ὄπῃ ἐν κρησὶ ἐνόησαν ἰνθρώποι θεοῖσι. Δέν ἦτο ὁ ἕως τοῦ Κελίου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ *Thomaschen*: *Thesaur. I.* μνημονεύει. - βλ. *Reallexikon d. Vorgesch.* XIII 2563

ἀπόδειξιν παρομοία μετὰ τὴν ἑκείνην θεότητος ἦτο πιθανόν καὶ ἡ Κίαισα θεοποίησι τοῦ Ἡρόνου βασιλέως Διάδος τῆς θρακικῆς περιφερείας τοῦ Πυρρῶνος, ἵνα ἀνηκουίσθη ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα Κολχίσα *Myth. Lex.* III 2430 - *Revue* : *De these Thracique Herod.* 41

σ. 2562 Περὶ τοῦ ἐνομοίου τόν *Αρρητιν* Ἄριστοτέλον, τοσαύτην τοῦ κυνήγιου θεότητα, εἰς τὴν ὅλοιαν ἐπέθεσαν ἰσχυρικὴν καὶ δυναμὴν ἐνάμιν, καὶ ἦτις εἶχε σποχαιτισμὸν ἐπὶ τοῦ ὄφθαλμοῦ. βλ. Bd. II 858. Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ *Hadesmacher* βλ. *Beiz. akad. Wiss.* 1923. 28 "Ὁ κυνηγὸς θεός, ἀναπαύωντες ἀπὸ πολλῶν βεΐματα ἦτο κραταρχικὴ μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".